

Finansdepartementet
Finansmarknadsavdelningen

Vår referens/dnr:
Hans Gidhagen/143

103 33 Stockholm

Er referens/dnr:
Fi2015/3429

2015-10-02

Remissvar

Nya regler för AP-fonderna (Ds 2015:34)

Svenskt Näringsliv väljer dels att kommentera förslagen i promemorian och dels att föreslå en alternativ modell för styrning av AP-fonderna.

Svenskt Näringslivs uppfattning är att promemorians förslag om de genomförs på ett allvarligt sätt skulle kunna försämra stabiliteten i det allmänna pensionssystemet och att det är bättre att inte göra någon förändring alls än att genomföra dem. AP-fonderna 1-4 fungerar bra och uppfyller med råge de mål som ställs på dem.

Svenskt Näringsliv avstyrker därför att promemorians förslag läggs till grund för lagstiftning om inte väsentliga delar ändras.

Det svenska pensionssystemet är konstruerat för att vara stabilt över tid och har en utformning som ger trygghet och legitimitet gentemot sina egentliga uppdragsgivare – de människor som lever och arbetar i Sverige. Skälet till detta är att förmånerna balanserar mot den ekonomiska utvecklingen i Sverige, vilket gör det till ett av världens mest stabila pensionssystem. Man måste därför noga överväga varje ändring i det, särskilt om risken är uppenbar att förändringarna riskerar att försämra hållbarheten i systemet.

AP-fonderna är viktiga delar av pensionssystemet, inte minst genom uppgiften att minska risken för att balanseringen träder ikraft, och det är av största vikt att AP-fonderna ges förutsättningar att förvalta buffertkapitalet på bästa sätt. Styrningen över förvaltningen bör därför även fortsättningsvis ytterst ske genom att målsättningen är fastställd i lag och den direkta förvaltningen ska – som idag – utföras av självständiga styrelser. AP-fondsnämnden ska därför inte inrättas.

Om några förändringar ändå ska göras i lagstiftningen kring AP-fonderna så bör styrningen över fonderna förändras på ett sådant sätt att denna flyttas närmare riksdagen än idag. Detta kan uppnås om det skapas ett särskilt organ för AP-fondernas styrning direkt under riksdagen. Syftet med en sådan omläggning skulle vara att säkerställa att pensionssystemet blir

långsiktigt hållbart och att inte kortsiktiga politiska önskemål kommer att påverka AP-fondernas möjlighet att uppnå målet - att uppnå största möjliga nytta för pensionssystemet

Det finns skäl att göra även andra förändringar i lagstiftningen kring AP-fonderna, t ex i placeringsreglerna. Med utgångspunkt i detta kommenteras promemorians förslag.

Sammanfattningsvis är det Svenskt Näringslivs uppfattning att:

- AP-fondsnämnden inte bör inrättas eftersom den är en onödig mellaninstans som inte tillför något annat än otydlighet.
- Den nuvarande organisationen och strukturen för AP-fonderna bör behållas samtidigt som styrningen och kontrollen av deras förvaltning flyttas närmare riksdagen.
- Det under riksdagen, för ändamålet enligt föregående punkt, inrättas ett Statens pensionsfullmäktige.
- AP-fonderna årligen och tillsammans med Pensionsmyndigheten ska rapportera om tillståndet i pensionssystemet till Statens pensionsfullmäktige.
- Statens pensionsfullmäktige ska tillsätta ledamöterna i styrelserna för AP-fonderna.
- Antalet buffertfonder även fortsättningsvis bör vara fyra eftersom det inte finns några egentliga effektivitetsvinster med att minska antalet AP-fonder till tre.
- Aktsamhetsprincipen bör genomföras för förvaltningen av AP-fonderna.
- AP 6 avvecklas i enlighet med promemorians förslag.
- Sjunde AP-fonden byter namn till Statens premiepensionsförvaltare men lagstiftningen för denna kvarstår oförändrad i nuvarande lag om allmänna pensionsfonder.

Svenskt Näringsliv avstyrker promemorians förslag

Svenskt Näringslivs anser att det är bättre att inte göra några förändringar alls än att promemorians förslag till organisation för AP-fondernas förvaltning genomförs. Modellen med en AP-fondsnämnd tillför inte något utan kommer istället att göra att uppdraget för förvaltarna av buffertkapitalet blir otydligt och ökar risken för sämre avkastning.

Promemorian uppger att de föreslagna AP-fondsmyndigheterna ska "såsom AP-fonderna är idag" vara självständiga när det gäller placeringsverksamheten. Samtidigt erkänner den i sin bedömning att AP-fondsmyndigheternas självständighet inskränks och att regeringens styrning utvidgas. Promemorian menar dock att risken för politisk styrning över placeringsverksamheten minskar genom att AP-fondsnämnden ska överta en del av regeringens uppgifter.

Svenskt Näringslivs bedömning är att regeringen skulle kunna styra AP-fondsnämnden både indirekt genom tillsättandet av ledamöterna i denna samt direkt genom att nämnden skulle vara en myndighet under riksdagen. Detta åskådliggörs t ex av att det ska vara regeringen som beslutar om kostnadstaket för AP-fondsmyndigheternas verksamhet. Sammantaget ges regeringen förutsättningar att styra över AP-fondsnämndens verksamhet och över AP-fonderna i administrativa frågor på ett sådant sätt att AP-fondernas självständighet i placeringsverksamheten inskränks.

Pensionsgruppen konstaterade i sin överenskommelse i mars 2014 att pensionssystemet i grunden fungerar väl men att förändringar i omvärlden och erfarenheter från de första femton åren med pensionssystemet gör att det finns skäl att se över ett antal delar.

Svenskt Näringsliv instämmer i detta. Pensionssystem ska vara hållbara över mycket lång tid och förändringar ska därför endast genomföras efter noggrann prövning. Mycket har förändrats sedan det nya pensionssystemet liksom reformeringen av lagstiftningen för AP-fonderna trädde i kraft. Det kan finnas skäl att göra förändringar, men det ska inte göras i de delar som fungerar väl. Förvaltningen av buffertkapitalet i AP-fonderna fungerar bra.

Vid en sammanvägning av hur pensionssystemet i stort - och då särskilt AP-fonderna – fungerar idag och de förändrade förutsättningar som är för handen så finner Svenskt Näringsliv att det är bättre att hålla fast vid nuvarande regelverk än att genomföra föreslagna förändringar. Förändringarna skulle inte förbättra hållbarheten i pensionssystemet och inte heller öka förutsättningarna för att AP-fonderna ska fungera bättre. Tvärtom skulle riskerna öka för att målet för AP-fondernas verksamhet inte ska uppfyllas, dvs att förvaltningen ska vara till största möjliga nytta för försäkringen för inkomstgrundad ålderspension.

AP-fonderna 1-4 fungerar idag bra och levererar enligt uppsatta mål samtidigt som de är väldigt kostnadseffektiva. De håller internationell toppklass. För närvarande råder en makroekonomisk situation där inte minst ränteläget är väsentligt annorlunda jämfört med den tidpunkt då Pensionsgruppen träffade sin överenskommelse i mars 2014. Svenskt Näringsliv menar att det i detta läge är oerhört vanskligt att ändra i den nuvarande modellen för att gå över till en modell som är oprövad och som innehåller många delar som ger helt nya förutsättningar för hela pensionssystemet.

De förändringar som föreslås har dessutom en principiellt felaktig inriktning eftersom de öppnar för kortsiktig styrning av buffertkapitalet från den vid var tid sittande regeringen samt beskär respektive fondstyrelse möjligheten till en aktsam förvaltning för pensionssystemets bästa.

Pensionsgruppens överenskommelse och Buffertkapitalutredningen

Svenskt Näringsliv kritiserade Pensionsgruppens överenskommelse i mars 2014 för att den innebar att AP-fonderna skulle bantas till tre stycken och att en särskild huvudman skulle inrättas för dessa, vilket skulle öka risken för att AP-fonderna skulle kunna utsättas för kortsiktiga politiska beslut. Då som nu hade det förekommit uttalanden från politiker om att man skulle kunna använda AP-fondsmedlen för riktade investeringar utav olika slag.

Drygt ett år tidigare hade Buffertkapitalutredningen lämnat sitt betänkande över AP-fonderna. Delar av utredningens förslag fanns med i överenskommelsen men väsentliga delar angående strukturen för AP-fonderna fick en ny inriktning och det är den som regeringen arbetat vidare med som utgångspunkt för föreliggande promemoria. Svenskt Näringsliv konstaterar att den förändrade struktur som föreslås i promemorian till och med är sämre än Buffertkapitalutredningens förslag och att den inte värnar pensionssystemet.

Svenskt Näringsliv var starkt kritiskt mot Buffertkapitalutredningens förslag och menade att dessa inte förbättrade förutsättningarna för att uppnå uppsatta mål och att förslagen inte skulle ge en långsiktigt mer effektiv förvaltning av buffertkapitalet än den nuvarande ordningen. Utredaren hade inte tillräckligt beaktat de politiska förutsättningarna för ledning och styrning av buffertfonderna, trots att direktiven för utredningen var tydliga med att de politiska förutsättningarna för fempartiöverenskommelsen om AP-fonderna ska beaktas;

- Fonderna ska ha renodlat finansiella mål och inte ta näringspolitiska eller ekonomiska hänsyn.

- Fonderna ska inte ha ett dominerande inflytande som ägare i bolag noterade på reglerade marknader i Sverige.
- Fonderna ska bedriva förvaltning oberoende av varandra, i synnerhet när det gäller aktier som har emitterats av inhemska börsnoterade företag.

Vidare framhöll Svenskt Näringsliv i sitt remissvar att riskerna med kapital- och maktkoncentration i buffertfonderna är beaktande i samband med genomförandet av det nuvarande regelverket för AP-fonderna år 2001. Även om förutsättningarna för en effektiv institutionell kapitalförvaltning har förändrats så bör det övergripande målet för buffertfonderna kvarstå på det sätt som uppdraget för fonderna är uttryckt i lagstiftningen och dess förarbeten.

Svenskt Näringsliv menar att promemorians förslag går emot de grundläggande fundament som Pensionsgruppen stod bakom i direktiven till Buffertkapitalutredningen. Det finns uppenbara risker för politisk styrning av AP-fonderna samtidigt den sannolika konsekvensen skulle bli att fonderna skulle få en alltmer lika förvaltning.

I Svenskt Näringslivs remissyttrande över Buffertkapitalutredningen (SOU 2012:53) återgavs också den historiska debatten kring AP-fonderna och slutsatserna var;

Skälen mot en ansamling av pensionskapital i färre fonder än idag gäller fortfarande. Det finns uppenbara risker att tillfälliga politiska förändringar ska sätta hela pensionssystemet i fara. I alla pensionssystem måste långsiktigheten vara en ledstjärna och vi måste därför se till att pensionssystemet är hållbart även om 20-30 år. I propositionen till nuvarande lagstiftning (1999/2000:46) talar regeringen om en tidshorisont på 40-50 år. Det får inte bli så att en tillfällig majoritet i riksdagen beslutar att AP-fondernas kapital ska användas på ett sätt som inte står i överensstämmelse med det mål som sattes upp för verksamheten i samband med pensionsreformen.

Svenskt Näringsliv avvisar därför förslaget att minska antalet fonder till tre och menar också att det bör övervägas hur pensionssystemet kan säkras bättre mot plötsliga politiska krav på förändring av användandet av kapitalet i fonderna.

En ny huvudman - AP-fonds-nämnden

Promemorian föreslår att det skapas en ny huvudman för förvaltningen av buffertkapitalet, AP-fonds-nämnden. Denna ska fastställa ett avkastningsmål och en referensportfölj för AP-fondernas förvaltning, samt utvärdera AP-fondsmyndigheternas förvaltning. Den direkta förvaltningen av AP-fonderna ska skötas i enlighet med aktsamhetsprincipen av tre AP-fondsmyndigheter med utgångspunkt i referensportföljen.

Svenskt Näringsliv menar att konstruktionen med AP-fonds-nämnden är helt felaktig om avsikten fortsatt ska vara att självständiga fonder ska sköta förvaltningen av buffertkapitalet. Dessutom flyttas styrningen över denna i praktiken närmare regeringen vilket ökar risken för kortsiktig politisk styrning. Denna riktning är fel och styrningen bör istället flyttas mer – och tydligare – till riksdagen.

AP-fonds-nämnden, som skulle vara en myndighet under regeringen, skulle få stor betydelse för pensionssystemets finansiella utveckling. Riskerna med eventuella felbedömningar ökar kraftigt när avgörande beslut kring avkastningsmål och lämpliga placeringsinriktningar (referensportföljen) ska tas av denna enda myndighet. Idag görs motsvarande bedömningar av

fyra stycken från varandra fristående AP-fonder och deras styrelser, vilket innebär att risken med eventuella felbedömningar är mindre än i den föreslagna modellen.

AP-fondsnämndens ledamöter ska enligt förslaget utses på grundval av sin förmåga att bidra till att förvaltningen av buffertkapitalet blir till största möjliga nytta för försäkringen för inkomstgrundad pension. I denna regel återfinns således det nuvarande målet för AP-fondernas förvaltning som framgår av AP-fondslagen 4:1 st 1 där det står:

Första – Fjärde AP-fonderna ska förvalta fondmedlen på sådant sätt att de blir till största möjliga nytta för försäkringen för inkomstgrundad ålderspension.

Svenskt Näringsliv konstaterar att det övergripande målet för buffertfonderna således föreslås kopplas till de enskilda ledamöternas förmåga att bidra till förvaltningsresultatet istället för att som nu ge respektive fond uppdraget att nå målet. Därmed har målet blivit tydligare.

Det får sägas vara anmärkningsvärt att regeringen föreslår att målsättningen för AP-fondssystemet knyts till enskilda individers förmåga när den samtidigt föreslår ny lagstiftning på försäkringsområdet som tydligt markerar att det är styrelsens samlade kompetens som är avgörande. Än mer anmärkningsvärt blir det när det anges att ledamöterna "bör ha specialistkompetens inom ramen för myndighetens uppgifter som bidrar till nämndens samlade kompetens". Den specialistkompetens som avses är - förutom finansiell sådan - kunskap om pensionssystemet i stort, övergripande kunskap om samhällsekonomi, erfarenhet av kommunikationsarbete och god kunskap om statlig förvaltning. Dessutom ska någon ur Pensionsmyndighetens ledning vara ledamot i nämnden liksom fyra personer som utses av arbetsmarknadens parter. Svenskt Näringslivs menar att det är svårt att ha tilltro till att AP-fondsnämnden med sådana kompetenskrav ska klara sin uppgift på ett för pensionssystemet bra sätt.

Den nuvarande konstruktionen med fyra självständiga AP-fonder har väsentlig bättre möjligheter att leverera största möjliga nytta till pensionssystemet än konstruktionen med en särskild huvudman. AP-fondsnämnden tillför ingenting utan gör pensionssystemet mindre transparent och mindre effektivt, vilket kommer att drabba avkastningen i AP-fonderna.

För pensionssystemets hållbarhet är det bättre att styrningen och uppföljningen kopplas närmare riksdagen. Detta kan ske genom att det skapas ett särskilt fullmäktige för tillsynen av pensionssystemet inklusive buffertkapitalets förvaltning. Svenskt Näringsliv föreslår en modell för sådan styrning och kontroll, se nedan.

Aktsamhetsprincipen och placeringsreglerna

AP-fondsnämnden föreslås skapa en referensportfölj som AP-fondsmyndigheterna ska utgå ifrån när de – i enlighet med aktsamhetsprincipen – ska sköta förvaltningen av respektive AP-fond.

Svenskt Näringsliv menar att det finns stora fördelar med att tillämpa aktsamhetsprincipen för förvaltningen av buffertkapitalet och att den skulle kunna införas även inom ramen för nuvarande struktur för AP-fonderna. Dessa skulle få bättre möjligheter att sprida sina placeringar, vilket skulle ge förbättrade förutsättningar för att nå bra avkastning. En förutsättning för att aktsamhetsprincipen ska kunna fungera är dock att de ansvariga för förvaltningen får den nödvändiga friheten, dvs att uppdragsgivaren har förtroende för deras professionalitet.

Aktsamhetsprincipen bygger på att man överlämnar något i någons förvaltning för att denne ska sköta förvaltningen i förmånstagarens/-nas intresse på bästa sätt. I detta fall är det (enligt promemorian) försäkringen för inkomstgrundad ålderspension som är förmånstagaren. Genom förslaget att AP-fondsmyndigheterna ska vara uppbundna till AP-fondsnämndens avkastningsmål och referensportfölj tappar en del av aktsamhetsprincipen sin innebörd för AP-fondsmyndigheterna. Dessa ska inte placera pengarna de förvaltar på det sätt som respektive styrelse bedömer som det bästa för att uppnå målet största möjliga nytta för pensionssystemet, utan de ska enligt lagtexten förvalta medlen på ett aktsamt sätt med utgångspunkt i referensportföljen.

I praktiken torde detta leda till AP-fondsmyndigheterna tappar incitamentet för att göra egna bedömningar och därför kommer att rikta in sig på att matcha den avkastning som referensportföljen skulle skapa. Eftersom denna är tänkt att bestå av "index avseende noterade aktier och obligationer" samt ska vara möjlig att efterlikna till låg kostnad, kommer resultatet sannolikt att bli att även AP-fonderna kommer att indexförvaltas. Incitamenten för AP-fondsmyndigheterna att söka alternativa investeringar kommer inte att finnas, särskilt som placeringarna ska ske till låg kostnad.

Effekten av den föreslagna strukturen torde bli att den samlade avkastningen kommer att bli lägre än vad de nuvarande AP-fonderna uppnår och är kapabla att uppnå genom aktiv förvaltning. Effekten kan också bli att pensionssystemets kapital i större grad kommer att placeras utomlands.

Det kan också ifrågasättas om det skulle vara aktsamhetsprincipen som gäller för förvaltningen. De egentliga förvaltarna – enligt modellen – ges inte möjlighet att uppfylla sitt egentliga uppdrag att göra största möjliga nytta för pensionssystemet eftersom de är uppbundna av AP-fondsnämndens avkastningsmål och referensportfölj.

Promemorian konstaterar för övrigt på sid 98 att AP-fondsnämndens uppgift att utforma mål och referensportföljen är svår. Svenskt Näringsliv noterar med förvåning att en faktor i bedömningen ska vara "vad de försäkrade föredrar i form av avkastning och risk". Promemorian fortsätter med att konstatera att det är svårt, förmodligen omöjligt, att inhämta dessa uppgifter. Avsnittet måste sägas bekräfta hur fel promemorian kommit i sitt resonemang om styrningen av förvaltningen av buffertkapitalet.

Svenskt Näringsliv avstyrker förslaget om referensportfölj och föreslår istället att aktsamhetsprincipen införs i nuvarande AP-fondslag. Placeringsreglerna i övrigt ändras så att de motsvarar promemorians förslag, vilket bör ge respektive AP-fond möjlighet att fullfölja sin uppgift i enlighet med aktsamhetsprincipen.

Antalet fonder

I promemorian föreslås att antalet buffertfonder ska minskas till tre. Dessa ska förvaltas av var sin myndighet direkt under regeringen, som också utser ledamöterna i respektive styrelse. Till skillnad mot idag, då tillsättandet av styrelseledamöterna regleras i AP-fondslagen, ska regeringens rätt att utse ledamöterna regleras i en förordning med instruktion för AP-fondsmyndigheterna.

Svenskt Näringsliv anser att det även fortsättningsvis ska finnas fyra buffertfonder och nuvarande AP-fond 1-4 ska finnas kvar. Alla dessa fyra är väl fungerande och effektiva organisationer som också levererar god avkastning på ett ansvarsfullt och föredömligt sätt.

Det finns ingenting vare sig i promemorian eller i Buffertkapitalutredningen som ger stöd för att det skulle finnas några vinster av betydelse att göra genom att minska antalet fonder till tre. Tvärtom framhöll utredningen bland annat att förvaltningskostnaderna är låga i AP-fonderna. Det som däremot sker om den föreslagna förändringen genomförs är att risken markant ökar för att avkastningen ska bli sämre – inte bara momentant när en fonds kapital ska föras över till de andra tre utan det kan förväntas att effekten består under lång tid. Promemorian är tydlig på att avvecklingen av en av fonderna kommer att medföra stora kostnader och att det kommer att ta tid innan omorganisationen bidrar positivt till avkastningen. Bedömningen är trots det att tre buffertfonder är det som ger störst kostnadsfördelar på lång sikt.

Svenskt Näringsliv ställer sig ytterst frågande inför ett förslag att förändra en struktur som är kostnadseffektiv och levererar bättre än uppsatta mål. Inte minst förvånande är detta i ett läge när det råder exceptionella förhållanden både på de finansiella marknaderna och i makroekonomin. Risken är uppenbar att vi helt i onödan drabbas av en åderlåtning av kapitalet i buffertfonderna som kan vara mycket svår att reparera, vilket kommer att gå ut över både nuvarande och kommande generationer av pensionärer.

Svenskt Näringsliv avstyrker att antalet AP-fonder minskas till tre.

Sjätte AP-fonden och onoterade tillgångar

Svenskt Näringsliv tillstyrker att avvecklingen av denna sker på sätt som föreslås i promemorian men menar att placeringar i onoterade tillgångar ska kunna hanteras inom alla fyra AP-fonderna och i enlighet med akksamhetsprincipen.

Det ska inte föreskrivas i lagen att samverkan ska ske när det gäller förvaltning av onoterade tillgångar och det bör inte skapas ett särskilt kompetenscentrum inom AP 2. Var och en av fonderna bör ha möjlighet att inom ramen för akksamhetsprincipen utveckla sin kompetens på området och också göra investeringar om detta bedöms vara en riktig åtgärd. Om två eller fler av fonderna sedan väljer att samarbeta i sådana eller andra typer av investeringar så ska det vara upp till respektive fond att bestämma.

Sjunde AP-fonden

Svenskt Näringsliv tillstyrker att fonden byter namn till Statens Premiepensionsförvaltare, men avstyrker förslaget att ge fonden rätt att även i normalfall rösta på bolagsstämmor i svenska aktiebolag.

Premiepensionssystemet utreds för närvarande i en statlig utredning varför det är högst olämpligt att nu bryta ut regelverket ur AP-fondslagen samt genomföra övriga föreslagna förändringar. Det finns ingen anledning att röra i denna del innan pågående utredning är färdig.

Förslag om hur styrningen av AP-fonderna skulle kunna se ut

Svenskt Näringsliv föreslår att riksdagen beslutar om att inrätta ett särskilt fullmäktige, i det följande kallat Statens pensionsfullmäktige. Det bör övervägas om förändringen ska grundlagsskyddas på motsvarande sätt som gäller för Riksbanken enligt regeringsformen 9:13. Statens pensionsfullmäktige ska vara en myndighet under riksdagen.

Ledamöterna i Statens pensionsfullmäktige ska utses av riksdagen och vara 11 till antalet, med lika många suppleanter. Mandatperioden bör överensstämma med mandatperioden i riksdagen. Reglerna i 2 kap av Riksbankslagen kan i tillämpliga delar även appliceras på lagen om Statens pensionsfullmäktige.

Statens pensionsfullmäktige ska ta över regeringens uppgifter i lagen om allmänna pensionsfonder (AP-fondslagen) och bland annat tillsätta ledamöterna i styrelserna för AP-fonderna samt följa upp att fonderna sköter förvaltningen på ett aktsamt sätt i enlighet med det i lagstiftningen uppsatta målet.

I både föreliggande promemoria och Buffertkapitalutredningen föreslås en övergång till den sk aktsamhetsprincipen i förvaltningen. Svenskt Näringsliv anser det riktigt att denna princip tillämpas för AP-fondernas förvaltning och att placeringsreglerna i nuvarande AP-fondslag ersätts med regler motsvarande de som återfinns i kapitel 5 av promemorians förslag till lag om förvaltning av inkomstpensionssystemets buffertkapital. Det kan också vara lämpligt att i andra stycket i 4:1 i AP-fondslagen tydliggöra att fonderna ska anpassa risknivån i förvaltningen till åtagandet i pensionssystemet att betala ut framtida pension respektive till den framtida medelstilldelningen.

För att följa upp att fonderna på ett bra sätt sköter sin uppgift ska dessa tillsammans med Pensionsmyndigheten årligen rapportera till Statens pensionsfullmäktige. Denna redovisning bör utvecklas tillsammans med Pensionsmyndigheten för att balansräkningen för hela pensionssystemet ska kunna redovisas på ett komplett sätt för fullmäktige. Statens pensionsfullmäktige kommer genom denna rapportering ha möjlighet att följa upp att fonderna arbetar mot det i lag bestämda målet, samt uttala sig kring detta. Som en del i denna uppföljning ligger att fullmäktige t ex ska kunna ålägga en enskild fond eller alla fonderna besparingskrav om det visar sig att fondernas kostnader på ett menligt sätt påverkar avkastningen i fonden eller fonderna.

Statens pensionsfullmäktige ska i sin tur rapportera sina iakttagelser till riksdagen. Den rapporteringen utgör en naturlig del i det beslutsunderlag som respektive AP-fond har att beakta i sin förvaltning.

Med detta förslag tillförs det allmänna pensionssystemet en tydlighet i att pensionssystemet är ett långsiktigt åtagande mellan generationer där inte kortsiktiga politiska mål ska kunna styra över utfallet för nuvarande eller framtida pensionärer. Genom att ha ett fullmäktige med ledamöter från samtliga partier i riksdagen blir också pensionssystemet något som alla riksdagspartier blir delaktiga i och ansvariga för. Samtidigt betonas ansvaret för respektive AP-fond och deras styrelser att uppfylla det övergripande målet för deras verksamhet.

SVENSKT NÄRINGSLIV

A handwritten signature in blue ink, appearing to read 'Carola Lemne', with a stylized, flowing script.

Carola Lemne